

Základní škola a mateřská škola Bukovany, okres Hodonín,
příspěvková organizace, 696 31 Bukovany 132

**ŠKOLA JAZÝČKŮ
PŘEDCHÁZEJME VADÁM VÝSLOVNOSTI**

**TÁTO, MÁMO, SESTRÍČKO, UČME SE TEĎ
MALIČKO**

Projekt podpořený rozvojovým programem MŠMT
Podpora logopedické prevence v předškolním vzdělávání v roce 2014

Popis projektu:

Projekt stručně charakterizuje základní stadia vývoje řeči, nejrozšířenější vadu výslovnosti dětí předškolního věku – dyslalii a vliv prevence na minimalizaci řečových vad a poruch.

Poskytuje nápady a návody na činnosti a hry rodičů s dětmi, pomocí kterých můžeme účinně předcházet vadám nebo již vzniklé vady upravovat.

Věková skupina: 3 – 6 let

Záměr projektu:

- ✓ stručně seznámit s vývojem dětské řeči
- ✓ uvést do problematiky dyslalie
- ✓ poskytnout návody pro nenásilní cvičení s dětmi
- ✓ motivovat a podněcovat děti ke spontánnímu mluvení
- ✓ rozšiřovat slovní zásobu
- ✓ podporovat u dětí přirozený zájem o hru se slovy
- ✓ rozvíjet hybnost mluvidel – jazyka, rtů, čelisti

Rozvíjené kompetence:

1. Kompetence k učení

- ✓ vyjadřovat samostatně a smysluplně myšlenky, nápady a pocity
- ✓ porozumět slyšenému
- ✓ vnímat a rozlišovat pomocí smyslů

2. Kompetence k řešení problému

- ✓ zaměřovat se na to, co je důležité
- ✓ vyvinout volní úsilí, soustředit se na činnost a její dokončení
- ✓ zkoušet, experimentovat, hledat různé možnosti a varianty, využívat svých dosavadních zkušeností

3. Kompetence komunikativní

- ✓ zvládat vést rozhovor, formulovat otázky, odpovídat, slovně reagovat
- ✓ vyjadřovat se a sdělovat své prožitky a pocity různými prostředky
- ✓ dokázat využít informativní a komunikativní prostředky

4. Kompetence sociální a personální

- ✓ vést k samostatnému rozhodování o svých činnostech, vyjádřit svůj názor
- ✓ vést děti ke komunikaci s dospělým i s dětmi, ke vzájemné spolupráci, domluvě, být rovnocenným partnerem

5. Kompetence činnostní a občanské

- ✓ zajímat se o druhé i o to, co se kolem děje
- ✓ dodržovat vytvořená pravidla

VÝVOJ ŘEČI

Stejně jako u všech podobných vývojových tabulek je potřeba předem upozornit na to, že každé dítě se vyvíjí svým vlastním individuálním tempem. A nebude-li vaše dcerka nebo syn „zapadat“ do těchto ukazatelů, rozhodně se nelekejte. Drobné odchylky jsou v normě a není na nich nic divného. Každé dítě je jiné.

Po narození

Prvním komunikačním prostředkem je u dítěte obvykle křik. Už ve druhém měsíci života se můžeme těšit na první vědomý úsměv. A zhruba ve stejné době, jako úsměv, tedy kolem šestého týdne života, se mění i charakter křiku. Maminka nebo osoba, která je s dítětem nejvíce, už ho dokáže rozlišit. Poznává, kdy má miminko hlad, kdy je unavené nebo kdy si chce „povídat“. Toto povídání se z křiku postupně v druhé polovině prvního roku života mění na žvatlání nebo broukání. Dítě se dívá na ústa, která k němu promlouvají a snaží se jejich pohyby napodobit.

Okolo desátého měsíce začíná vnímat význam jednotlivých zvuků. Spojí si je vždy s určitou činností. Takže když uslyší „paci-paci“, ví, že se dají ruce k sobě a tleskne se. Když se řekne: „Ukaž, jak jsi velký“, ví, že se dají ruce nad hlavu. O rozlišení jednotlivých slov ovšem zatím nemůže být řeč. Ale kterou maminku by nepotěšilo, že miminko už komunikuje a dokáže všem ukázat, jak je šikovné?

1. narozeniny

V období kolem prvních narozenin většinou dochází k přelomovému okamžiku. Dítě řekne své první slůvko, které opravdu něco znamená a kterým chce vědomě něco říct. Bývá to většinou „pa“ jako znamení, že se půjde ven nebo že někdo přichází nebo odchází. Děti s oblibou říkají „ma“ nebo „ta“ jako zkráceniny slov máma a táta, tedy lidí, které jsou jim nejbližší a se kterými tráví nejvíc času. Postupně se počet slov zvyšuje a děťátko dokáže spojit i dvě slabiky („máma, táta, bába“).

Zatímco na začátku svých řečových pokusů zná dítě hlavně podstatná jména (má-ma, tá-ta), později začne používat i citoslovce (máma ham, táta pá, auto bum), nato slovesa.

Dva roky

Obrovský skok se v řeči projeví mezi druhým a třetím rokem. Dítě má obrovskou motivaci k rozvoji řeči, protože vidí, že pomocí slov může lépe

komunikovat. A tak se usilovně snaží vyslovovat další a další slova. Protože se v tomto věku dokáže malý brouček i pěkně vztekat, může mu někdy dělat starost, že vy jeho perfektně vysloveným slůvkům nerozumíte a dovede to dát najevo velmi hlasitě.

V řeči už se objevují i přídavná jména, později i osobní zájmena. V období mezi druhým a třetím rokem začíná dítě skloňovat.

Tři roky

Kolem třetího roku dítěte se řeč dostává na další úroveň, jedná se o tzv. stádium logických pojmů. Dítě už dokáže spojit slovo s konkrétní představou a neopakuje říkanky, aniž by vědělo, co znamenají. Chce všemu rozumět. A tak se dostane ke slovu vysvětlování. Co je to krejcar na tabáček? ptá se batole. Protože sice umí odříkat básničku, ale teď teprve přichází chvíle na to, správně ji pochopit a porozumět jí. A nastává období Proč? Jak to? Co to je?

Tříletý človíček už používá jednotné a množné číslo, umí užít ve větě spojky nebo předložky. Dokáže říct své jméno i příjmení.

Po třetím roce

Na přelomu třetího a čtvrtého roku dítěte dochází k tzv. intelektualizaci řeči. Děťátko si osvojuje velké množství nových slov, dokáže je stále lépe používat a tvořit z nich větší a složitější celky. Umí odříkat pohádku, složitější říkanku nebo vypráví, co přes den zažilo a co dělalo u babičky nebo na výletě.

Řeč už je rozvitější, dítě používá souvětí a zvládne užít i správné gramatické tvary jednotlivých slov. Děťátko rozlišuje protiklady „malý – velký, starý – nový, světlo – tma, čistý – špinavý“, zná jména svých sourozenců nebo kamarádů.

Počet slov, které dítě umí říct

A jsme u toho. Chtělo by se říct: Dejte nám nějakou tabulku, ať víme, kolik slov už má naše dítě zvládnout říct. Ale tady je obzvlášť důležité znovu připomenout, že každé dítě se vyvíjí odlišně. Zatímco sousedovic Evička už v roce věděla, jak dělají všechna zvířátka, náš Pepíček stěží vyslovil „máma“. A přitom Pepíček už chodí, zatímco Evička ještě ne. Děti bychom takhle porovnávat určitě neměli. Zatímco Pepíček vyslovuje jedno slůvko, jeho pasivní slovní zásoba (tedy to, čemu už zvládne rozumět) může být daleko větší než pasivní zásoba Evičky. Proto prosím vnímejte následující tabulku jen jako pouhé vodítko – přibližný počet slov, které umí dítě říct v kterém věku:

1 rok: 5-7 slov

1, 5 roku: 70 slov

2 roky: 200 slov
3 roky: 1000 slov
4 roky: 1500 slov
5 let: 2000 slov
6 let: 2500-3000 slov

DYSLÁLIE - PATLAVOST

Jedná se o nejčastější poruchu u dětí předškolního věku. Za normálních okolností se do tří let věku dítěte nemusíte s jeho řečí – patlavostí nějak zabývat. Ale to neznamená, že byste se vůbec o řeč dítěte v tomto věku nezajímali. Naopak. I když dítě „patlá“, rozvíjejte jeho schopnosti, které jsou pro řeč důležité, zaměřte se na pohyblivost mluvidel.

Co vlastně vše spadá do patlavosti?

Patlavost jako taková je vada výslovnosti – jednotlivých hlásek, slabik a slov. U hláskové patlavosti dítě vlastně hlásku vůbec netvoří, nebo ji vynechává – R a L. Dítě tady zpravidla nahrazuje hlásku hláskou jinou, nejčastěji jsou to hlásky C, S, Z, Č, Š, Ž, L, R, K, G.

V jiných případech sice dítě hlásku vytvoří, ale nesprávně. Jedná se například o sykavky – velice častý problém dnešních dětí. K sykavkám patří písmena – C, S, Z, Č, Š, Ž.

U patlavosti slabikové a slovní dítě dokáže správně vyslovit určitou hlásku samostatně, ale ve slabice nebo ve slově ji vysloví nesprávně, nebo ji vynechá.

Příčiny patlavosti:

1. **Patologičnost prostředí z hlediska řečové hygieny** – jedná se o nesprávné mluvní vzory z prostředí dítěte, které mohou být způsobené vadnou výslovností některého z rodičů, sourozenců, kamarádů, spolužáků. Čím více je dítě fixováno na člověka, jenž chybně mluví, tím větší nastává uplatnění nesprávného mluvního vzoru.
2. **Vady smyslových orgánů** – v první řadě se jedná o vady sluchu, které se odvíjejí od druhu a stupně postižení. Například u nedoslýchavosti trpí slyšení vysokých tónů. Dítě pak slyší řeč zkresleně, a proto ji také zvukově chybně napodobuje. Většinou jsou to sykavky a někdy i hlásky f a ch. Na správnou výslovnost se podílí i zrak a to může být problém u dětí slabozrakých a slepých, tady u takto postižených dětí se mnohem více objevují vady výslovnosti než u dětí vidících. Průzkumem se došlo k

zajímavým výsledkům, že děti s vadami zraku chybně vyslovují zejména hlásky t, d, n a sykavky, a to mezizubní vyslovování hlásek.

3. **Citová karence** – děti trpící nedostatkem citových vztahů začínají hovořit nejen později, ale i chybně. Mluví déle dětinskou mluvou. Je to realita z některých dětských ústavů, ale i z rodin, kde tyto děti postrádají především citovou výchovu.
4. **Poruchy v centrálním nervovém systému** – důsledkem poruch v centrálním nervovém systému mohou být nedostatky v akustické poznávací činnosti a to se pak projeví i ve výslovnosti. Hluboce bývá narušena výslovnost u dětí při dětské mozkové obrně, tady potíže nastávají při hláskování, čili vyslovování vůbec. Tato vada se nazývá dysartrie. U dětí s mentální retardací se častěji vyskytuje patlavost než u zdravých dětí. Při výuce výslovnosti se někdy až překvapivě brzy u těchto dětí dosáhne úpravy – nejspíš díky jejich napodobovací schopnosti.
5. **Pohybová neobratnost** – jedná se nejen o celkovou neobratnost při tělesné výchově, ale i při omezení v artikulační oblasti.
6. **Anomálie mluvicích orgánů** – mluvní orgány – mluvidla – způsobují mluvní projev a jejich anomálie se mohou nepříznivě promítat do artikulačních možností a schopností. Nejběžnějšími anomáliemi mluvních orgánů jsou vady skusu a chrupu, jež hrají podstatnou úlohu při naukách o příčinách vzniku vad výslovnosti. Příčina omezených artikulačních možností je často přirostlý jazyk, kdy jazyková uzdička tak brání v pohybu jeho hrotu. Podle anomálie postiženého mluvního orgánu, který způsobuje vadnou výslovnost, se pak nazývá: dyslalie labiální (retní), dyslalie dentální (zubní), dyslalie lingvální (jazyková), dyslalie palatální (paterní).
7. **Nevhodný postoj okolí dítěte k jeho řečovému vývoji** – neustálé kárání dítěte kvůli jeho řečovým neúspěchům se považuje za velmi špatný postoj. Takový perfekcionismus ve výchově se považuje za škodlivější než třeba nevšímavost, neboť může vyvolat i protestní reakce.

Tabulka vývoje řeči dítěte v závislosti na věku

Věk	Rozvoj slovní zásoby	Vývoj výslovnosti
do 1 roku	Dítě rozumí jednoduchým pokynům a začíná opakovat jednoduchá slova, která slyší.	M B P A E I O U D T N J
do 2,5 let	Tvoří jednoduché věty, od 2 let se ptá "co je to", rozlišuje svou slovní zásobu.	K G H CH V F OU AU
do 3,5 let	Mluví ve větách, začíná si osvojovat gramatickou stavbu vět, ptá se "proč", rozšiřuje dále slovní zásobu. Začíná se tvořit verbální (slovní) paměť.	Zvládá N D T L (i artikulačně) Bě Pě Mě Vě
do 4,5 let	Dokončuje se gramatická stavba vět, dítě již chápe děj a umí ho vyprávět.	Ň Ď ť Vyvíjí se Č Š Ž
do 6,5 let	Dítě chápe složité děje, má již velkou slovní zásobu, gramaticky zvládá jednoduchá souvětí.	C S Z R Ř kombinace ČŠŽ a CSZ

Co je důležité pro správný vývoj řeči?

Pro vývoj dětské řeči jsou v zásadě určující předpoklady trojího typu. Prvními z nich jsou fyziologické podmínky, tedy dostatečný a neporušený rozvoj smyslových ústrojí, které se na osvojování řeči podílejí – sluch a zrak. S vývojem řeči mohou mít problémy i děti s vytvořenými anatomickými odchylkami mluvidel, jako je např. předkus nebo zkrácená uzdička jazyka, které brání nácviku správné výslovnosti. Pro rozvoj řeči je dále významný správný vývoj psychických schopností. Potřebný je přiměřený intelekt, schopnost učit se novým věcem a vytvoření přirozené vlohy pro řeč. Pravděpodobně největší váhu při vývoji dětské řeči mají stimulační podněty okolního prostředí. Jinak řečeno je podstatné, aby dítě mělo správný „řečový“ vzor, aby mu byla věnována dostatečná péče, aby citově nestrádalo a také aby k němu přicházelo dostatečné množství jazykových a kulturních podnětů z okolní společnosti. V neposlední řadě je důležité uvědomit si, že vývoj řeči souvisí také s fyzickým a motorickým vývojem (koordinace pohybů).

Dobrá výchova řeči

Cvičit, cvičit, cvičit, mluvit, mluvit, mluvit! Důležité je, aby měly děti kolem sebe vzor, který mluví naprosto bez chyb. Měly by být obklopeny kladnými citovými vazbami, důraz se klade na správnou přirozenou výchovu. Za vůbec tu nejlepší prevenci lze považovat právě dobrou výchovu řeči. Pro dítě je podstatné, aby vyrůstalo v klidném prostředí plném lásky a opory. Rodiče by děti neměli bezdůvodně nesmyslně trestat nebo kritizovat. Velmi důležitá je důvěra mezi rodiči a jejich potomkem.

PRAKTICKÉ NÁMĚTY PRO ROZVOJ KOMUNIKAČNÍCH SCHOPNOSTÍ A PŘEDCHÁZENÍ VADÁM A PORUCHÁM ŘEČI

1. Rozvoj jemných rozlišovacích schopností sluchu

Ozvěna – dospělý zřetelně vysloví slovo a dítě je po něm opakuje. Při této hře je možnost vybírat k procvičování slova, která jsou sestavena od nejlehčích hláskových skupin ke skupinám složitějším. Je dobré pracovat s obrázky.

Hledej zvuk – dítě jde za dveře. Na zavolání se vrátí a pomocí sluchu hledá předmět vydávající zvuk – budík. Obměnou je hledání zvonečku – hráči sedí u stolu s rukama pod stolem. Jeden má v ruce zvoneček a zvoní, hledající dítě hádá, u koho je zvoneček schovaný.

Hádej, kdo jsem – dítě má zakryté oči a stojí uprostřed kruhu. Spoluhráči určí, kdo dítě osloví – např. Honzíku, kdo jsem? Dítě hádá podle hlasu, kdo je oslovil. Jakmile dítě správně určí volajícího, jde do kruhu a hráči se vystřídají.

Co se stalo – děti rozlišují zvuky – zlomení dřívka, trhání papíru, mlasknutí, klepání vařečkami, pokličkami, atp.

Kdo hrál – děti stojí v řadě. Každé má nějaký hudební nástroj (píšťalku, trubku, bubínek, zvonek). Jedno z dětí, které bude hádat kdo hrál, postavíme zády k ostatním. Na pokyn jedno z dětí zahraje na svůj nástroj. Dítě, které hádá, se otočí a řekne, kdo to hrál.

2. Procvičování fonemického sluchu

Na lodičku – dospělý říká: „Do přístavu přijela lodička a přivezla nám...“ Jmenuje různé hlásky nebo slabiky. Děti rychle jmenují slova, která na příslušnou hlásku nebo slabiku začínají.

Co tam nepatří – na stole máme rozložené různé obrázky – předměty, zvířata, rostliny – které začínají na stejnou hlásku nebo slabiku. Jeden obrázek do této skupiny nepatří, začíná jinak. Dítě jej musí najít.

Hádej, co si myslím – dospělý řekne první slabiku a děti dokončí slovo. Je možné využít samostatných slov nebo slov ve větách.

Na jména – dospělý říká říkanku:

Letí ptáček, letí, ptá se našich dětí.
Děti, děti, kdo tu je, kdo se na A/L/P jmenuje?

Balíčky – dospělý říká říkanku, děti doplňují:

Auto veze balíčky pro kluky i holčičky.
První balík věci tají, které na A/L/M začínají.
Druhý balík hračku má, která na A/L/M začíná.
A ve třetím balíčku máme jenom kuličku.
Jakou asi barvu má? Tu, co na Z/Č/R začíná.

3. Posilování smyslu pro rým a rytmus

Kapsička – dospělý říká říkanku:

Vklouzl klíček do vrátek,
Kluk oblékl kabátek.
V kabátku je kapsička,
V té kapsičce kulička.

Místo slova „kulička“ dítě dosazuje jiné slovo, které se rýmuje (např. třešnička, krabička, opička,...).

Na básníky – dospělý řekne slovo, dítě k němu hledá rýmy. Např: šiška – myška, les – pes, Janička – holčička, ...

Co lítá – jmenujeme různé ptáky a jiná zvířata děti podle toho vytleskávají LÍTÁ/NELÍTÁ. Mohou se rozdělit na dvě skupiny, jedna bude vytleskávat co LÍTÁ a druhá co NELÍTÁ a soutěžit, která skupina se nesplete.

Na dirigenta – děti napodobují rytmus. Využíváme nástroje, tleskání, ťukání. Ve vymyšlení rytmu se střídáme s dětmi.

4. Zdokonalování gramatické správnosti mluveného projevu

Co se čím dělá – děti podle obrázků nebo z paměti vyjadřují, k čemu se jednotlivé nástroje, nářadí, nádobí používá a komu slouží.

Hádej, na co myslím – děti dávají otázky, na které odpovídáme ANO/NE. Např: Je to živé? Má to peří? Roste to v lese? Ptají se, dokud neuhodnou.

Co se nám líbí – nelíbí – děti tvoří věty na otázky. Co se nám líbí/nelíbí ve třídě, doma, v kině, na zahradě, na výletě....?

Co jsem udělala – vykonáme několik činností (např. otevřeme skříň, vezmeme knihu, posadíme se, budeme listovat v knize, napíšeme něco na papír, uklidíme knihu). Dítě tyto činnosti popisuje. Nároky stupňujeme. Vycházíme z jedné činnosti a postupně přidáváme.

5. Rozvíjení souvislého vyjadřování

Co bys dělal, kdyby – dáváme dítěti otázky, na které odpovídá. Např. Co bys dělal, kdyby ses ztratil ve městě/kdybys našel kouzelný prsten/kdybys potkal lva...

Povídka bez konce – vyprávíme začátek příběhu, pokud možno dětem neznámého. Dítě vymýšlí dokončení děje.

Co k sobě patří – potřebujeme skutečné předměty nebo obrázky. Děti hledají dvě věci, které k sobě patří (zubní pasta – zubní kartáček, pes – bouda, dítě – kolébka) a slovně výběr zdůvodní.

Hádej, nač myslím – dítě jde za dveře. Ostatní v místnosti se domluví na osobě nebo věci v místnosti a podle kolektivního popisu má dítě za úkol uhádnout o co jde, na co myslí.

Na Marťana – na naší planetě přistane Marťan a všemu se diví. Neví, co jsou věci denní potřeby a k čemu slouží. Úkolem dětí je vše popsat tak, aby to Marťan pochopil. Je dobré mít kartičky předmětů, které popisujeme.

6. Cvičení paměti a pozornosti

Jaká je to pohádka – vyprávíme nebo čteme úryvek pohádky. Dítě má co nejrychleji uhodnout, o jakou pohádku se jedná.

Nebe, země, nos – opakujeme tato slova a ukazujeme: vzhůru – dolů – na nos. Občas se záměrně v ukazování spleteme. Kdo se splete, vypadává ze hry.

Pozor na vlka – všichni sedí v kruhu, nohy zkřížené, ruce na kolenou dlaněmi vzhůru. Uprostřed je jeden hráč, který se otáčí v kruhu a snaží se plesknout někoho do dlaně. Když se mu to podaří, vymění si role.

7. Cvičení zrakového vnímání

Pexesový král – hrajeme turnaj v pexesu.

Kimova hra – ukážeme dětem několik předmětů a po chvíli je zakryjeme šátkem. Dítě má za úkol vyjmenovat, které z nich si zapamatovalo.

Skládání rozstříhaných obrázků – použijeme staré pohlednice nebo jiné obrázky. Obrázek rozstříháme, dítě ho musí správně poskládat.

8. Rozvoj motoriky

Nevím, kde mi hlava stojí – děti stojí volně v prostoru. Zadáváme úkoly jako: zatleskej, stoupni si na jednu nohu, chyt' se za ucho. Různě obměňujeme, kdo se splete, vypadává ze hry.

Stříhání, vytrhávání a skládání papíru

Kreslení

Navlékání korálků

Hry se stavebnicemi

Zapínání knoflíků

Manipulace s míčem, míčové hry

9. Motorika jazyka a rtů

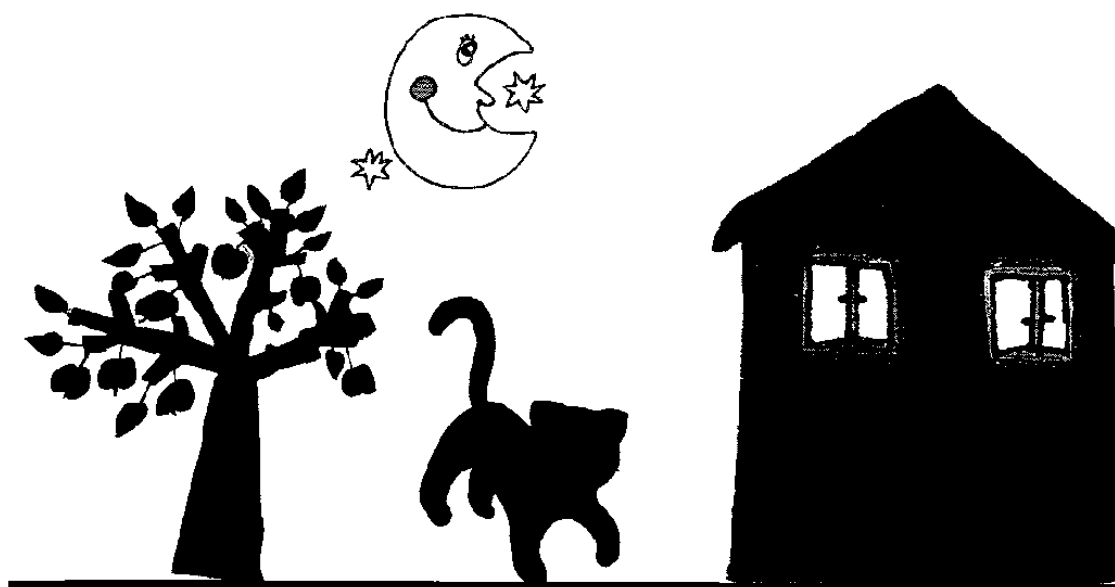
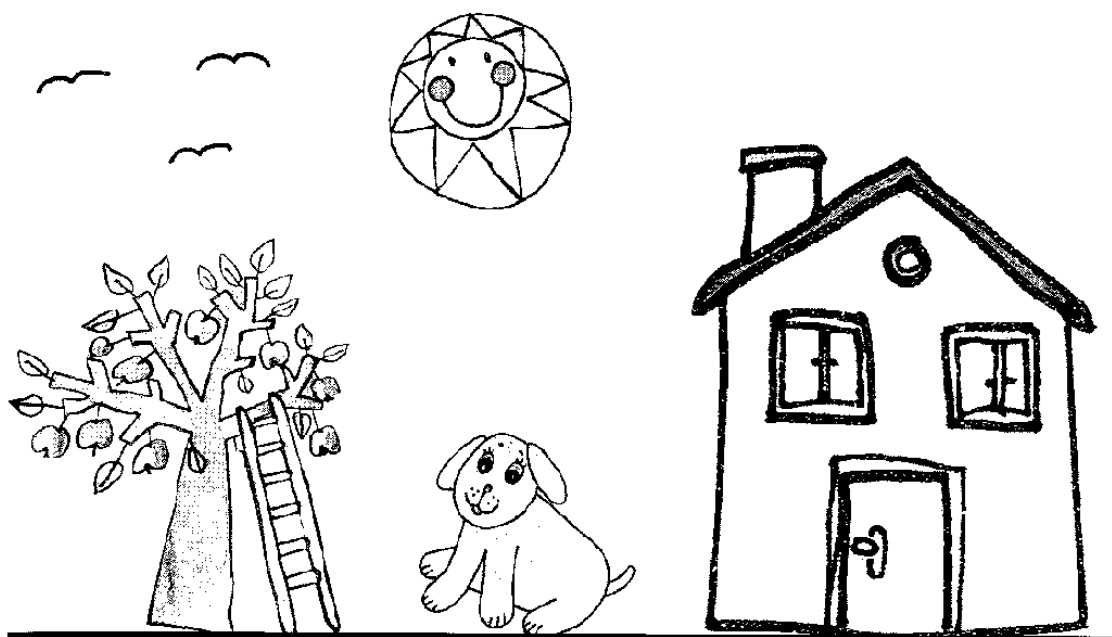
Pokud chceme správně vyslovovat, je potřeba rozhybat jazyk a rty. Tady jsou některá cvičení:

1. Stáhnout rty a lehce foukat. Pokud foukáme na píšťalku, vybíráme tu s kulatým náústkem (ne plochým).
2. Foukat a napojit hlásku U, později O. Foukat a pootevřít rty na vyslovení hlásky O, U. Napojit další samohlásky.
3. Vypláznout jazyk a dělat střídavě špičku a zpátky ho zploštit.
4. Olíznout vodorovným směrem nejdřív spodní ret, pak horní (pomalu, rychle, nevracet se).
5. Olizovat se kruhovitě jedním směrem, pak druhým.
6. Uvolnit jazyk a pohybovat jím zprava doleva a zpět, pokud možno rychle (dolní čelist musí být v klidu).
7. Olíznout horní ret ve středu rtu směrem vpřed a vzad (horní ret se může stáhnout, aby se na něj lépe dosáhlo).
8. Rychle vtahovat a zatahovat jazyk, přitom se cvrnká o horní ret (čertík), pohyb nesmí být do strany.
9. Vycenit zuby, olíznout se po obou stranách a táhnout jazyk po patře dozadu, potom se vracet stejným způsobem.
10. Klepat jazykem o horní patro (D).
11. Stáhnout jazyk dozadu, potom ho vést vpřed (L)
12. Zaklesnout jazyk za dolní zuby a zvedat jeho hřbet. Pak ho opět pokládat (Ď, Ť, Ň).
13. V ústech vytvořit jazykem „mističku“.
14. Mističku zvednout a klepat s ní o patro (na špičku nebo na plocho).
15. Zvednout jazyk a plácnout s ním dolů (nevyplazovat).
16. Rozplácnout jazyk a stáhnout rty – vytvořit ruličku

Rozdíly

Porovnej obrázek stejné krajiny ve dne a v noci. Obrázek krajiny ve dne vybarvi podle svých představ. Na nočním obrázku vybarvi oblohu tmavě modrou, okénka, měsíc a hvězdy žlutou pastelkou. Najdi rozdíly.

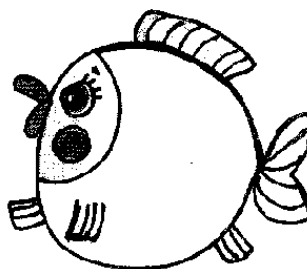
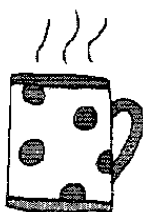
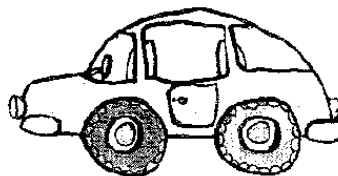
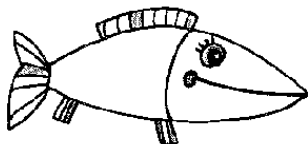
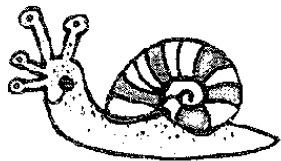

Protiklady

Najdi dvojice obrázků, které vyjadřují protiklady:

veselý – smutný; studený – horký; pomalý – rychlý; nízký – vysoký;
tlustý – hubený.

Dvojice spoj čarou a obrázky vybarvi.

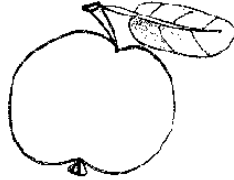
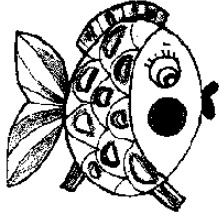

Slabiky

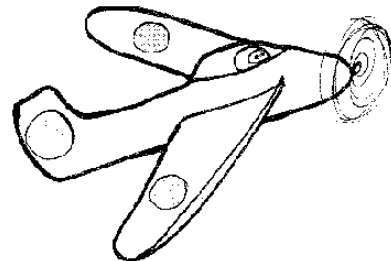
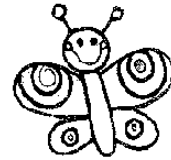
Vyslov slovo na obrázku. Vytleskej slovo podle slabik.

Na linku pod obrázek udělej tolik čárek, kolik má slovo slabik.

Obrázky vybarvi.

Vzor: ||

Webové stránky:

<http://www.detskestranky.cz/>

<http://vady-rci.zdrave.cz/>

<http://www.predskolaci.cz/>

<http://www.pintardesenho.com/>